

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 3 czerwca 2015 r.

Poz. 3038

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.31.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 maja 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (tj. Dz. U. z 2013 r., poz. 594), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tj. Dz. U. z 2015, poz. 199),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr IV/2/2015 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania terenów położonych w rejonie ulicy Mieszka I w Bieruniu, **w zakresie § 3 ust. 9 pkt 5).**

Uzasadnienie

W dniu 30 kwietnia 2015 r. Rada Miejska w Bieruniu podjęła uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych w rejonie ulicy Mieszka I w Bieruniu.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 cyt. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: u.p.z.p.), w dniu 6 maja 2015 r. Burmistrz Miasta Bierunia przekazał uchwałę Nr IV/2/2015 wraz z dokumentacją prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W dniu 27 maja 2015 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. *w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 - zwanego dalej: rozporządzeniem).

Stosownie do wskazanych przepisów w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Zasady te powinny zawierać m.in. określenie sieci infrastruktury technicznej i ich parametry, a także określać warunki powiązań sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym.

W przedmiotowej uchwale, w § 3 ust. 9 pkt 5 zawierającym ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w zakresie unieszkodliwiania ścieków sanitarnych i przemysłowych ustalono nakaz odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej.

Wskazany nakaz nie stanowi regulacji, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. oraz § 4 pkt 9 rozporządzenia. Nie określa on bowiem zasad rozwijania sieci infrastruktury kanalizacyjnej, ani też nie wskazuje na jakich zasadach nastąpić ma powiązanie rozwijanych sieci z układem zewnętrznym. Przywołany przepis planu nakazuje natomiast właścicielom nieruchomości podejmowanie konkretnych działań, w tym odprowadzanie ścieków do kanalizacji. Jednocześnie wskazać należy, że poprzez powyższą regulację nakazującą odprowadzenie ścieków do kanalizacji, gmina jednocześnie uniemożliwiła oprowadzanie ścieków

w jakikolwiek innych sposób, w tym wykluczyła możliwość budowy przydomowych oczyszczalni ścieków oraz szczelnych zbiorników bezodpływowych.

Obowiązki właścicieli nieruchomości w zakresie odprowadzania nieczystości reguluje w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2013 r., poz. 1399). W myśl wskazanego przepisu właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych. Ewentualny nakaz podłączenia do istniejącej kanalizacji wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta w drodze decyzji administracyjnej, stosownie do art. 5 ust. 7 cytowanej ustawy. Tym samym nie jest rolą przewodawcy miejscowego, w drodze aktu planistycznego regulować kwestie uregulowane już ustawowo. Ponadto we wskazanym przepisie ustawodawca zagwarantował właścicielom nieruchomości, w przypadku braku możliwości podłączenia do sieci kanalizacyjnej, możliwość wyposażenia nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub przydomową oczyszczalnię ścieków.

Na możliwość taką wskazują także przepisy zawarte w § 26 ust. 3 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 2002 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.). Stosownie do wskazanego przepisu w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków.

Badając zgodność z prawem przepisów uchwały nie można także pominąć kwestii, że w przypadku wyposażenia nieruchomości w przydomową oczyszczalnię ścieków przed wybudowaniem sieci kanalizacyjnej, ustawodawca zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*, zwolnił właścicieli nieruchomości z obowiązku przyłączenia do tej sieci. Tym samym Rada Miejska w Bieruniu zamieszczając w uchwale zapisy nakazujące odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej (§ 3 ust. 9 pkt 5) narusza ustawowe prawo właścicieli zwalniające ich z obowiązku korzystania z sieci kanalizacyjnej w przypadku wyposażania nieruchomości w przydomową oczyszczalnię ścieków.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na konieczność taką wskazuje także art. 28 u.p.z.p., którego przepisy jednoznacznie mówią, że naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części.

Zatem akt prawa miejscowego może być objęty stwierdzeniem nieważności w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

W omawianej sprawie, wskazane naruszenia zasad sporządzania planu, dawały organowi nadzoru możliwość stwierdzenia częściowej nieważności uchwały Nr IV/2/2015 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania terenów położonych w rejonie ulicy Mieszka I w Bieruniu, gdyż nie przekładają się one bezpośrednio na ważność całego aktu.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Aleksandra Makarucha

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Bieruniu
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) A/a.